

In
gedachten
'dicht'
doen

Paul de Vries

Colofon

Uitgeverij: ROC van Amsterdam
Eindredactie: Hans Bijlsma
Lay out / Zetwerk: Harald Slaterus, Arnhem
Drukwerk: Printerette, Amsterdam
Omslagontwerp: Harald Slaterus, Arnhem
Correcties: Ruurd Werner

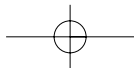
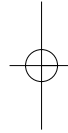
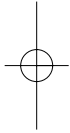
Deze uitgave is mede mogelijk gemaakt door:

Harald Slaterus
Boulevard Heuvelink 179
6828 KN Arnhem

Printerette
Oderweg 6
1043 AG Amsterdam

Inhoud

CAFE	5
JAARGETIJDEN	6
IETS	7
1940- NU	8
NET GEEN HERFST	9
GEDENKSTEEN	10
MISTIG	11
VLINDER	12
LAAT ME	13
SEIZOEN	14
VECHTEND	15
HET DONKER	16
LAATSTE REIS	17
OPEN KERKDEUREN	18
ALS DE LIEFDE	19
WIJDSE LAND	20
DE TIJD	21
ANNE FRANK	22
AMSTERDAM	23
DE STORM	24
GOUDEN ZONNELICHT	25
DE MUUR	26
STIL	27
DAUW	28
KAMP AMERSFOORT	29
MOEDER AARDE	30
KINDEREN	31
HET MOMENT	32
NORMAAL	33
DE STEEN	34
WINKELRUIT	35
CREMATORIUM	36
KUNSTGEBIT	37
DEMENTIE	38
GESCHEIDEN	39
VADER	40
STREEPJE BLAUW	41
ZONDAG	42
HOLLAND	43
UITGEFEEST	44

CAFE

Aan de wand
vergeelde platen
Koperen tap
Schuimend bier
Gedempt gesprek

Penetrante geur
uit het toilet
Er is geen regel
en geen wet

Een hond languit
naast zijn baas
Vastgeroeste plek

JAARGETIJDEN

De herfst en de winter
vechten om hun bestaan
De lente en de zomer
zijn al ter ziel' gegaan
De herfst is in volle kracht
en is thans buiten zinnen
Het is de winter die
het laatste licht en
uiteindelijk zal winnen

IETS

Vogels fluiten
Een blauwe lucht
Een vlinder op de steen

Thuis denk ik
hoe is het mogelijk
dat bij dat graf
de natuur mij toch nog
iets van blijdschap gaf

1940- NU

Elke dag gebeurt het nog
dat marcheren langs een straat
Commando's die weerklinken
Een zweep die al maar slaat
Elke dag nog gaan ze weer
de soldaten naar het front
Soms een afscheidskus voor eeuwig
Rijen kruisen in de grond
De oorlog is al lang geleden
De tijd gaat zo snel
Toch denken wij zijn er in het heden
Nee!! Er is geen rustpunt
Het is te vaak een hel
Dat marcheren en die zweepslag
Dat ene woordje VUUR!!
Dat vandaag nog is te horen
Vrij zijn elders is soms duur

Elke dag gebeurt het nog
Beseffen wij 't is niet bereikt
Zolang voor vrede mensen sterven
en voor terreur nog zoveel wijkt

NET GEEN HERFST

Een straaljager verstoort
de stilte van de avond
Laag hangt de zon boven
het groene land
De bomen in goud gehuld
De tijd tussen zomer en
herfst beland

Libellen dansen hun rondes
boven de vijver
Een reiger staat roerloos
aan de waterkant
Rondom mij is stilte, meer
onrust en lawaai geeft
mij de avondkrant

Het is geen zomer meer
Nog net geen herfst
Toch ligt er afgevalen blad
Ik mijmer
Schrijf wat zinnen
Schenk mezelf een borrel
en denk tevreden
wie doet mij wat

GEDENKSTEEN

Hoe lang is hier de tijd verstreken?

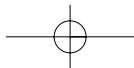
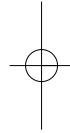
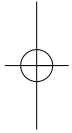
De datum staat gebeiteld
in de steen

Hoeveel vogels zijn er al
op neer gestreken..?

Ik schik de bloemen
en ga heen

MISTIG

Het is mistig
Dat doet God zo listig
dat je de wereld vol verdriet
voor eventjes niet ziet

VLINDER

Kijk een vlinder in de
palm van mijn hand
God, wat is een wonder
soms toch groot

Even later sloeg ik met
diezelfde hand een vlieg
– zonder na te denken –
dood

LAAT ME

Laat me leven
Laat me zijn
Laat me voelen
elke pijn
Laat me lachen
Laat me huilen
Laat me struikelen
in kuilen
Laat mij de humor
en de gein
Maar laat me
Laat me vooral
mezelf zijn

SEIZOEN

Kale bomen
Herfstseizoen
Voel de naderende winter
Daar tussen sta ik
en ik vind er
somberheid en heimwee
naar het groen

VECHTEND

Ze hangen bijna stil
de meeuwen
vechtend tegen de
stormwind
Een moment dat zich
vlak boven mij bevindt
Ik hoor hen ijsig schreeuwen

HET DONKER

Zie hoe de nacht
bezit neemt van de dag
De gordijnen zich
voor het donker sluiten
Een kind
voor het naar bed gaan
Nog een lach
Ik hoor een late vogel
fluiten

LAATSTE REIS

Nog even en zij staan voor mij
met helmen en geweren
Nog even
en ik ben niet meer vrij en toch
zij kunnen mij niet deren
Heel langzaam komt de zonneshijn
Ik zie de ochtend gloren
Afscheid nemen doet wel pijn
Zij hebben het verstand verloren

Geduldig wacht ik tot ze komen
Het hoofd omhoog geheven
Tot het eind zal ik van vrijheid dromen

Oh God
alleen u kunt hen vergeven

OPEN KERKDEUREN

Uit de open kerkdeuren
waaien orgelklanken
over het stille plein
Een koor zingt requiem
van Mozart
De zon verzacht enigszins
de pijn

Dan wordt de kist
de kerk uitgedragen
Zwart geklede mannen
rijden zwarte auto's voor
Voorbijgangers die het zagen
lopen met hun zorgen door

De klokken galmen in de toren
De stoet gaat stapvoets
door de straat
Twee mannen lopen voor
tot het moment het
met normale snelheid naar de
laatste rustplaats gaat

De open kerkdeuren
worden nu gesloten en
de kaarsen doven uit
Het koor repeteert een
huwelijkslied
Over een uur is er een dienst
voor bruidegom en bruid

ALS DE LIEFDE

Als de liefde zegeviert
gaan alle grenzen open
Kun je van het ene hart
zo naar de ander lopen
Krijgen ogen diepere glans
Wil je van geen ander weten
Die ene doet je of je wilt
of niet al het andere vergeten

Er is geen begin
Er is geen eind
en wil dat het zo blijft
Namen in bomen op ramen
Muren...dat gevoel
nooit meer verdwijnt

Als de liefde zegeviert
dan stopt de wereld even
Alles draait om cupido
en al je pijlen geven

WIJDSE LAND

De trein raast door het
 wijdse land
Langs koeien paarden
 schapen
Een man tegenover mij
 leest de ochtendkrant
Weer een ander ligt te slapen

Dorpen schieten in een
 flits voorbij
Bomen zijn niet meer te tellen
 Dan stopt de trein
 Ik ga eruit
De trein gaat verder door
 Het wijdse land....

Ik denk dat ik eerst een
kop koffie ga bestellen

DE TIJD

Hier wandel ik in de schemering
De nacht zo dicht nabij
Het is de tijd niet dat ik
nu nog zing
Dauw hangt laag over
de Vecht en landerij

De stilte heeft zich al genesteld
in bomen straten en de stad
In menig huis dooft men het licht
Zij hebben de dag gehad

In de verte blaft een hond
dendert er een trein
Ergens gaat een deur op slot
Schenkt iemand zich een wijn

Ik spoed mij door een
verlaten stad
naar mijn geborgenheid
Doe het licht aan
Schenk een borrel
en laat voor eventjes
de tijd

ANNE FRANK

Zij was met zoveel anderen
verplicht te schuilen
voor het gevaar
Samen hun angst te delen
en te blijven geloven in elkaar
Zij leefden samen op een
plek verborgen achter
een kast met boeken
De wolken door het raam
als levensvlek
En biddend dat niemand
daar kwam zoeken

Angst en verdriet
Vooral dat lange zwijgen
De uren kropen traag voorbij
In hen het geloof dat men
wel de mens maar niet
het hart kan krijgen
Zo bleef een volk voor altijd
saam verbonden
en van binnen...VRIJ!!

AMSTERDAM

Amsterdam, ik kan wel janken,
Amsterdam, het doet me pijn
Waar heb ik dat in godsnaam
aan te danken
Amsterdam, ik mis je gein

Amsterdam, ik kan wel gillen
Amsterdam, doe toch gewoon
Doe niet steeds wat anderen willen
Het is niet jouw verdiende loon

Amsterdam, kom weer tot leven
Kruip toch uit die vuile goot
Laat jezelf een injectie geven
want op deze wijze ga je dood

Amsterdam ik kan wel janken
Maar elke traan is er één teveel
Ik hoor zo graag jouw zang
en orgelklanken
Amsterdam,
jouw zien sterven
grijpt mij naar de keel

DE STORM

De golven rollen
slaan op het strand
De storm beukt tegen
dijken en op het land
De wolken dreigen
Meeuwen zwijgen
Opwaaiend zand

Het strand ligt verlaten
Regen gutst neer
Een aangespoeld vat
Bliksem gaat tekeer
De wolken dreigen
Meeuwen zwijgen
Een grimmige sfeer

Dan breekt de zon door
Storm trekt zich terug
Hoor de meeuwen weer
krijzen wolken gevluht
Golven bedaren
Leven op het strand
Zie schepen weer varen
Een gele ballon danst vrolijk
aan een kinderhand

GOUDEN ZONNELICHT

De Vecht zo mooi beschenen
met gouden zonnelicht
De koude thans verdwenen
Waters niet meer dicht
De vogels met gezangen
kondigen de lente aan
doen de mens verlangen
naar een behaaglijk bestaan
Knoppen springen open
Het leven krijgt kleur
en al wat leeft en bloeit
ontwaakt uit wintersleur

DE MUUR

28 jaar die muur
tussen Oost- en West- Berlijn
28 jaar beton
28 jaar die pijn
28 jaar
alles uiteengerukt
28 jaar datzelfde beeld
bevolking onderdrukt
28 jaar over die muur
dwars door het prikkeldraad
28 jaar ontsnapping
velen ten einde raad
28 jaar van hopen
elkaar moed inspreken
elke dag
28 jaar langs die muur
heen lopen
een glimp opvangen
van een lach

maar dan...
na 28 jaar hopen en geloven
ging die muur dan
eindelijk kapot
eindelijk vrij als vogels
ver daar boven

na 28 jaar
gerechtigheid van God

STIL

Een dag als vandaag
Dat wolken jagen
De bomen krommen
door de wind
De mens zich af doet vragen
Wat zich daarboven toch bevindt
Een dag met storm en regen
Zo'n sombere dag laat je
gedachten gaan
Een dag dat alles buiten doet bewegen
maar in je binnenste
alles stil doet staan

DAUW

Dauw ligt op de rozen
De ochtend nog zo stil
Lawaai is uit den boze
Dit is wat ik wil

Dit is wat ik wil
De ochtend puur van
schoonheid de zon
Pril van kracht
Het uitzicht hemelswijd
De dag die naar mij
lacht

Dit is wat ik wil
Ik hoor vogels kwinkeleren
Vlinders fladderen om
mij heen, wereldnieuws
kan mij niet deren
Alles om mij heen
voor mij alleen

Dauw ligt op de rozen
Dit is wat ik wil
Deze morgen puur
van schoonheid
en een plekje
heerlijk stil

KAMP AMERSFOORT

Wij hebben honger
stond er witgekalkt op
een houten muur
Wij hebben honger!!
Het was zo rond het
middaguur
Ik stond daar en las het
woord voor woord
zag die hoge uitkijktoren
vlak naast de poort
en die barakken
dat prikkeldraad en
even was er haat
die haat...

Wij hebben honger
Een noodkreet door niemand
ooit gehoord
Hoe intens is daar geleden?
Hoeveel zijn er toen vermoord?

Ik moest weer verder
maar de tijd stond even stil
daar bij dat kamp
Amersfoort

MOEDER AARDE

De aarde ademt rustig
De tijd lijkt stil te staan
Onderwijl stralen sterren
en glimlacht stil de maan
fluisteren de bomen
Word ik door de wind gekust
Droom de mooiste dromen
van volmaaktheid en
van rust

Een te zijn met Moeder Aarde
Voel mij daarvan een deel
Een onderdeel van waarde
Stukje puzzel van het geheel

De aarde ademt rustig
De tijd lijkt stil te staan
Onderwijl stralen sterren
en glimlacht stil de maan

KINDEREN

Overal ter wereld
spelen kinderen
spelen kinderen met
eenzelfde taal
doen dezelfde spelletjes
zijn hetzelfde lief en
hetzelfde brutaal
Kinderen zonder vooroordelen
zonder haat zonder nijd
alles met elkaar delen
Kinderen van noord oost
zuid west wereldwijd

Laat de kinderen!
Laat ze kinderen blijven!
Laat ze spelen lachen
genieten van elkaar
Zij zijn het die de wereld
niet uiteen doen drijven
Laat de kinderen nog even
Laat ze nog even
'kinderen' maar!

HET MOMENT

Op het moment dat je denkt
ik ben verloren is er
opeens een nieuwe kans
Als je vindt dat niemand je
wil horen vraagt er
iemand jou ten dans
Als je vraagt hoe moet ik verder
geeft de zon je
nieuwe moed
voel je je als herboren
ontdek je
alles komt weer goed

NORMAAL

Een volwassene
blij als een kind
Een glimlach op het gezicht
Eerlijk
Oprecht
en innig
ZWAKZINNIG

Een volwassene
Een kind
Lief teder
Soms vinnig
Aanhalig
Kwaad
Furieus
ZWAKZINNIG

Een volwassene
met een lach een traan
op een eigen gezicht
met een eigen taal
in een eigen leven
gewoon en heel
normaal

DE STEEN

Daar
in de regen
hangen bloemen zwaar
van nattigheid
langs de steen traag
druppels als tranen
op een wang

De treurwilg
nog meer teneergeslagen
dan voorheen

Niets is er veranderd
Die paar minuten
daar
in de regen
hangen bloemen zwaar...

WINKELRUIT

De winkelruit
weerspiegelt de
donkere lucht

achter mij

drijft het langzaam
voorbij

Ik zie mijzelf
nog steeds
twee keer

die donkere lucht
al lang niet meer

CREMATORIUM

Gezichten strak getrokken
Vivaldi's vier jaargetij
Ik meen de winter
te herkennen
Traag kruipt de tijd
voorbij

De laatste woorden
zijn gezegd
Woorden over leven
en de dood

Langzaam loopt men
langs de kist
Zonnestralen door
het glas in lood

KUNSTGEBIT

Ze bezat twee grote
blauwe ogen
Ik bezweek bijna toen
ik erin keek
Twee kuiltjes in
haar wangen
en toen ik haar boezem zag
werd ik langzaam
bleek

Ze had een taille 68
Een glimlach was een vast
bezit van haar gezicht
Maar toch deed na enig twijfelen
dat kunstgebit van haar
voor mij de deur voor
altijd dicht

DEMENTIE

Herinneringen
beginnen langzaam
te vervagen
De afstand bijna niet
meer te overbruggen
Flarden van toen
passeren als mistbanken
het geheugen

Langzaam
zakt het
weg
in
de
diepte
van
de
tijd

GESCEIDEN

Vale roosjes hangen
zielloos in een
veel te grote sombere
kamer waar elke tik van
de klok klinkt als een
mokerslag en de tv
steeds weer te veel
vrolijkheid vertoont
Elke hartslag harteloos
zijn werk doet en elk
denken leidt tot niets

De bank met kruimels
van een koek
De borden nog met vet
van gister
het bed onopgemaakt en
een asbak die smeekt
om gelegegd te worden

VADER

Ik wil zo graag nog één keer
met je mee
kijken naar de golven
luisteren naar de woorden
van de zee
Ik wil zo graag nog één keer
één keer met zijn twee

Ik wil met jou door het zand
heen rennen
kastelen bouwen op het strand
Ik wil met jou een vlieger laten
kijken vanuit die hoogte
op het land
Ik wil met jou een ijsco kopen
en wat drinken op een terras
Ik wil met jou tegen de duinen
klimmen en turen naar de schepen
op die grote waterplas

Ik wil zo graag nog eens met je mee
nog één keer naar de golven kijken
nog één keer naar de zee
Ik wil met jou nog één keer rennen
Och, kon ik nog één keer
één keer met zijn twee

STREEPJE BLAUW

De dag is somber
Grijs en grauw
Jachtig gaan mijn gedachten
als wolkenflarden
net als ik voel het is
niet langer meer te harden
ontdek ik plots
dat dunne streepje
blauw

ZONDAG

Het is of er geen miljarden mensen
op deze aardbol bestaan
Het regent pijpenstelen
Vogels schuilen
Een enkeling haast zich met
paraplu naar de kerk
De roep van de Heer verstoort
de stilte op deze vroege ochtend
Lange rijen auto's slapen uit
op de parkeerplaatsen
Gordijnen blijven gesloten
Het programma 'Vroege Vogels'
lijkt bestemd voor die ene
echte vroege vogel

HOLLAND

Land van koeien en van klompen
Land van weide bos en sloot
Land van kievit meeuw en mussen
Land van vetbol ochtendrood
Land van tulpen en van dijken
Land van boeren gier en hooi
Land van luchten storm en regen
Land van groen en wintermooi
Land van roddels en gekanker
Land van bekrompen eng en klein
Land van files en vervuilers
Land met steeds die gele trein
Land van haten en van houden
Land van komen en van gaan
Land van gewoon tot het extreme
HOLLAND
Land van mijn bestaan

UITGEFEEST

Ze denken aan vroeger
aan die dagen met zon
Die mooie momenten
dat alles nog kon
Ze feesten
Ze vrijden
Het kon toen niet op...

Het vuur is geblust
Het feest is ten top

Nu slijten ze de dagen
zwijgend naast elkaar
geen verwijten
geen vragen
een uitgefeest paar
Hij kijkt naar haar
gegroeefde gezicht en vindt
haar als vroeger nog
steeds een gedicht

De avond gaat vallen
De lichten gaan aan
En daarna...
dromen van vroeger
Hoe het eens is gegaan

